

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu
judecătorii: Ion Druță, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Nicușor-S”,

în pricina civilă a Firmei de Producție și Comerț „P@P-TERRA” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolvență,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, prin care a fost respinsă ca tardivă cererea de validare a creanței depusă de Societatea pe Acțiuni „Nicușor-S”,

c o n s t a t ă

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 16 mai 2014, a fost intentat procesul de insolvență față de FPC „P@P-TERRA” SRL, cu desemnarea lui Bodnari Iurie în calitate de administrator al insolvenței. A fost stabilit termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pînă la 22 iunie 2014, ora 14:00.

La 10 aprilie 2015, SA „Nicușor-S” a depus cerere de validare a creanței, solicitînd admiterea cererii, recunoașterea în calitate de creditor, validarea creanței în sumă de 96 188, 25 lei cu includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor FPC „P@P-TERRA” SRL, în proces de insolvență.

Invocă SA „Nicușor-S” drept temei pentru înaintarea cererii de validare a creanței titlul executoriu nr. 2e-103/12 din 30 octombrie 2013 eliberat de Judecătoria Soroca de încasare din contul FPC „P@P-TERRA” SRL în beneficiul SA „Nicușor-S” a datoriei în sumă de 40 535 lei, dobînzii de întîrziere în sumă de 36 832, 23 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2321, 02 lei, în total suma de 79 688, 25 lei și titlul executoriu nr. 2e-103/12 din 10 aprilie 2014 eliberat de Judecătoria Soroca de încasare din contul FPC „P@P-TERRA” SRL în beneficiul SA „Nicușor-S” a sumei de 16 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2016, a fost destituit Bodnari Iurie din funcția de administrator al insolvenței, cu desemnarea Danielei Ciobanu în calitate de administrator al insolvenței FPC „P@P-TERRA” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, cererea de validare a creanței depusă de SA „Nicușor-S” a fost respinsă ca fiind tardivă.

La 15 iulie 2016, în termenul prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, SA „Nicușor-S” a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La 05 august 2016, SA „Nicușor-S” a declarat recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei noi hotărâri de repunere în termen și admiterea cererii de validare a creanței SA „Nicușor-S”.

Recurenta în susținerea recursului indică că creanța SA „Nicușor-S” a devenit definitivă și executorie la data de 10 aprilie 2014, anterior intentării procesului de insolvență în privința FPC „P@P-TERRA” SRL. Fostul administrator al insolvenței, Bodnari Iurie, fiind în cunoștință de cauză despre faptul că hotărârea Judecătorei Soroca din 30 octombrie 2013 de încasare a sumei din contul FPC „P@P-TERRA” SRL a devenit definitivă și executorie, nu a notificat SA „Nicușor-S” despre intentarea procesului de insolvență față de FPC „P@P-TERRA” SRL, nu i-a adus la cunoștință termenul limită de înaintare a creanțelor și nici nu a inclus creanța în tabelul definitiv al creanțelor debitorului.

Menționează recurenta că Bodnari Iurie cunoștea despre existența creanței SA „Nicușor-S”, fapt ce se confirmă prin intervenirea în procesul de judecată dintre SA „Nicușor-S” și FPC „P@P-TERRA” SRL, în calitate de administrator provizoriu, contestând hotărârea Judecătorei Soroca din 30 octombrie 2013 și decizia Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2014.

Declară SA „Nicușor-S” că instanța de insolvență eronat a concluzionat că cererea de validare a creanței a fost înaintată cu încălcarea termenului limită de înregistrare a creanțelor, or, SA „Nicușor-S” nu a primit niciodată notificare din partea administratorului insolvenței FPC „P@P-TERRA” SRL cu privire la termenul de înaintare a creanțelor.

La 01 august 2016, în adresa intimă FPC „P@P-TERRA” SRL a fost expediată spre cunoștință copia recursului nemotivat declarat de către SA „Nicușor-S” și respectiv la 08 august 2016 a fost expediată spre cunoștință copia recursului motivat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 19 august 2016, administratorul FPC „P@P-TERRA” SRL, Postolati Vadim, a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii recurate. A indicat că însăși recurenta SA „Nicușor-S” a târăgănat depunerea cererii de validare a creanței, administratorul insolvenței Bodnari Iurie neavând nici o vină în acest sens.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu.

Iar art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței prevede că la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 16 mai 2014, a fost intentat procesul de insolvență față de FPC „P@P-TERRA” SRL, cu desemnarea lui Bodnari Iurie în calitate de administrator al insolvenței. A fost stabilit termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor până la 22 iunie 2014, ora 14:00.

La 10 aprilie 2015, SA „Nicușor-S” a depus cerere de validare a creanței, solicitând admiterea cererii, recunoașterea în calitate de creditor, validarea creanței în sumă de 96 188, 25 lei cu includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor FPC „P@P-TERRA” SRL, în proces de insolvență.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, cererea de validare a creanței depusă de SA „Nicușor-S” a fost respinsă ca fiind tardivă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de insolvență privind respingerea cererii de validare a creanței depusă de SA „Nicușor-S” ca fiind tardivă, deoarece din sensul prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, reiese că titularul unei creanțe care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, urmează a fi repus de către instanța de insolvență, prin încheiere, în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței numai în baza unei cereri întemeiate de repunere în termen.

Or, repunerea în termen trebuie să fie solicitată de parte, instanța neputând, în lipsa unei dispoziții legale exprese, să o pronunțe din oficiu cu încălcarea principiului dreptului de dispoziție a părților, chiar și în ipoteza în care din ansamblul materialului probator administrat în dosar ar reieși că partea a fost împiedicată de un motiv justificat în a-și îndeplini actul de procedură în termen.

Analizând materialele pricinii, instanța de recurs constată că recurenta SA „Nicușor-S” la depunerea cererii de validare a creanței, nu a solicitat repunerea în termen a cererii de admitere a creanței către instanța de insolvență, ignorând astfel prevederile art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, care reglementează expres procedura de înaintare tardivă a cererilor de validare a creanțelor.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia instanței de insolvență cu privire la încălcarea termenului de înaintare a creanței de către SA „Nicușor-S”, care

nu a solicitat repunerea în termen, în condițiile în care prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 16 mai 2014, a fost stabilit termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pînă la 22 iunie 2014, ora 14:00, însă SA „Nicușor-S” a depus cererea de validare abia la 10 aprilie 2015.

Mai mult ca atît, din înscrisurile prezentate de către însuși recurenta SA „Nicușor-S” (f.d. 45-46), rezultă cert că ultima încă în luna iulie-august 2014 a aflat despre intentarea procesului de insolabilitate în privința intimatei FPC „P@P-TERRA” SRL și termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor – 22 iunie 2014, însă cererea de validare a creanței a depus-o tocmai la 10 aprilie 2015 fără a solicita repunerea în termen.

Astfel, deși materialele pricinii nu atestă probe ce ar demonstra respectarea de către intimata FPC „P@P-TERRA” SRL a procedurii de notificare a SA „Nicușor-S” despre intentarea procesului de insolabilitate și termenul de înaintare a creanțelor, creditorul urma din momentul aflării acestei informații, să depună în termenul prevăzut de art. 34 alin. (5) lit. a) din Legea insolabilității – 45 zile, cerere de validare a creanței cu solicitarea de a fi repusă în termen. În acest context, se rețin prevederile art. 116 alin. (4) CPC, care stabilesc că repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea este întemeiată și legală, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SA „Nicușor-S” și a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Nicușor-S”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2016, în pricina civilă a Firmei de Producție și Comerț „P@P-TERRA” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic